

269. Nem a kincset sóvárgom...

Moderato

p

1. Nem a kin-cset só - vár-gom, Nem ez az ó - ha-jom, tud-ni csak azt sze-
 2. Oly na-gyon sok a bú-nöm, Mint a par-ton ho-mok, De az Úr szent sza-
 3. Meny-nye-i Je - ru - zsá-lem Min-den út - ja fé-nyes, És ti - zen-két ka-

retném: Jé-zus sze-ret vajon? Nyug-ta-lan az én lel-kem, El-fog a fé - le-lem:
 vá-ra Szün-te-len gon-do-lok: "Vér-pi-ros bár a bú-nöd, Oly fe-hér lesz minthó",
 pu-ja Drá-ga-kő-vel é-kes. É - gi hár-fák hol zengnek, Nincs a bú már je-len,

p

Hogy az é - let köny-vé-ben, Ott lesz - e majd ne-vem?
 É - gi ál-dás ez né-kem, Vi-gaszt ad ez a szó! Hogy ne-vem ott áll-jon,
 Lel-kem uj-jong, tu-dom már, Ott van az én ne-vem!

mf

Én csak ezt kí - vá-nom, Bol-dog ak-kor lesz szí-ve-m: Ha ne-vem ott lá-tom!

Aki győzedelmes léssen, fehér ruhákba öltöztetik, és el nem törölöm annak nevét az életnek könyvéből...

Jel. 3:5.